

اثرات شوریهای مختلف آب آبیاری بر عملکرد دانه و خصوصیات زراعی چند رقم گندم

داود افیونی، علیرضا مرجوی و مهرداد محلوچی

به ترتیب اعضای هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان - بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان - بخش تحقیقات خاک و آب

مقدمه

شوری خاکهای زراعی و آب آبیاری از عمدۀ تربین عوامل محدود کننده رشد گیاهان در اغلب نقاط جهان و از جمله ایران است. مصرف آبهاش شور مدت‌هاست که توسط کشاورزان رایج است و منابع عظیمی از آبهاش شور و نیمه شور وجوددارند که گرچه فعلاً استفاده نمی‌شود ولی امکان استفاده احتمالی از آنها در آینده وجود دارد(۲). لذا بررسی اثرات تنفس شوری بر گیاهان زراعی ضرورت دارد(۴). تا درجه معینی از تنفس، ممکن است وارتهای دارای ظرفیت بالا عملکرد بیشتری از وارتهای متتحمل به تنفس داشته باشند. بالاتر از سطح معینی از تنفس ممکن است عکس این مطلب اتفاق بیفتد(۳). کلمن و کوالست معتقدند اگر مشاهدات به محیط‌های دارای شوری پائین و متوسط محدود گردد، اثرات مقابله ژنتیک در شوری معنی دار نخواهد بود(۵). فرانکویز و همکاران، گزارش دادند که عملکرد دانه رقم گندم نیمه پا کوتاه مورد بررسی آنها تا شوری ۸/۶ دسی زیمنس بر متر تحت تأثیر قرار نگرفت و در مورد ۲ رقم گندم دوروم این عدد ۵/۹ دسی زیمنس بر متر بود(۴). پیچاردز و همکاران، اثرات مقابله بین ژنتیک و شدت تنفس شوری را بر عملکرد کولتیوارهای مختلف گندم گزارش کرده‌اند.(۷).

جعفری شبستری و همکاران، اثر شوریهای مختلف آب آبیاری را بر خصوصیات مختلف تعداد زیادی از ارقام گندم مطالعه نمودند(۱). با مطالعه اثرات شدتهای مختلف شوری بر ارقام گندم می‌توان ارقام مناسب برای هریک از شدتهای تنفس را مشخص نمود.

مواد و روشها

این بررسی طی سال زراعی ۱۳۷۸-۷۹ در ایستگاه تحقیقات زهکشی و اصلاح اراضی رودشت واقع در ۷۰ کیلومتری شرق اصفهان اجرا گردید، طرح آماری مورد استفاده در آزمایش، کرتهای خردشده (Split-plot) با ۴ تکرار بود که در آن کرتهای اصلی به سه سطح شوری آب آبیاری (۱۲، ۱۰، ۸ دسی زیمنس بر متر) و کرتهای فرعی به ۶ رقم گندم (M-75-10, M-75-7، مهدوی، مرودشت، کویر و روشن) اختصاص یافته بود. خصوصیات مختلف خاک محل اجرای آزمایش با نمونه برداری از آن پیش از کاشت تعیین گردید. برای اسناس بافت خاک سیلیتی کلی و EC عصاره اشباع آن قبل از کاشت حدود ۸ دسی زیمنس بر متر بود. کاشت توسط بذر کار مخصوص کاشت آزمایشات غلات با تراکم ۴۵۰ دانه در متر مربع و در رده‌هایی به فواصل حدود ۲۰ سانتی متر انجام گرفت. ابعاد هر کرت فرعی $4 \times 1/2$ متر و مساحت آن $4/8$ متر مربع بود. جهت اعمال تیمارهای شوری، آب رودخانه (دارای EC پائین) با آب زهکش (دارای EC بالا) مخلوط و پس از بدست آمدن EC مورد نظر، برای آبیاری استفاده می‌شد. صفات عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیکی، شاخص برداشت، ارتفاع بوته، تعداد سنبله بارور در واحد سطح، وزن هزار دانه، تعداد روز تا ظهور خوش و تعداد روز تارسیدگی فیزیولوژیکی در تیمارهای مختلف مورد بررسی و اندازه گیری قرار گرفت. صفات عملکرد بیولوژیکی و شاخص برداشت در ۳ تکرار از ۴ تکرار آزمایش اندازه گیری گردید. پس از پایان آزمایش نمونه مرکبی از خاک کرتهای اصلی گرفته و EC عصاره اشباع آن اندازه گیری شد. داده‌های بدست آمده، توسط نرم افزار آماری MSTATC مورد تجزیه و تحلیل آماری فرآگرفت.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمارهای شوری بر صفات عملکرد بیولوژیک، وزن هزار دانه، ارتفاع بوته و عملکرد دانه معنی دار و بر صفت شاخص برداشت غیر معنی دار بوده است. همچنین تفاوت کاملاً معنی داری بین ارقام مورد بررسی، از نظر همه صفات مذکور وجود داشته است. مقایسه میانگین‌های صفات مذکور برای سطوح مختلف شوری آب آبیاری و ارقام در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱ - مقایسه میانگین‌های برخی صفات در سطوح مختلف شوری آب آبیاری و ارقام مختلف

صفت تیمار	عملکرد دانه (kg/ha)	عملکرد بیولوژیک (kg/ha)	شاخص برداشت (%)	وزن هزار دانه (g)	ارتفاع بوته (cm)	تعداد سنبله بارور در متر مربع
4dS/m	۲۲۱۶a	۹۴۴۴a		۲۱/۳a	۷۰/۴a	۴۸۸a
8dS/m	۲۱۶۵ ab	۸۳۱۰b		۲۱/۱a	۷۰/۳a	۴۶۹a
12dS/m	۲۶۲۰b	۷۹۱۷b		۲۹/۱b	۶۷/۴b	۴۱۱b
رقم						
M-75-7	۲۶۸۴c	۷۴۵۴c	۲۶/۶ab	۲۱/۱b	۶۵/۱bc	۴۲-d
M-75-10	۲۲۵۴b	۹۱۶۷b	۲۳/۵b	۲۱/۳b	۶۵/۹bc	۴۹۷a
مهندی	۲۶۵۱c	۷۵۹۳c	۳۵/۱b	۲۲/۷a	۶۶/۱bc	۴۴۹bc
مرودشت	۲۰۴۲d	۷۶۲۹c	۲۶/۸c	۲۴/۶d	۶۲/۸c	۴۴۲cd
کویر	۲۲۲۹b	۷۹۶۴c	۲۹/۸a	۲۸/۱c	۶۸/۲b	۴۷۸ab
روشن	۴۱۰۲a	۱۱۵۳۰a	۲۳/۱a	۲۴/۳a	۸۶/۲a	۴۵۱bc

* مقایسه میانگینها توسط آزمون چند دامنه ای دانکن انجام شده و میانگینهایی که دارای حداقل یک حرف مشترک هستند فاقد تفاوت معنی داری می‌باشند

عملکرد دانه در تیمار ۸ دسی زیمنس بر متر کاهش کمی نسبت به تیمار ۴ دسی زیمنس بر متر نشان داد ولی با افزایش شوری، میزان کاهش عملکرد بیشتر شد. این مسئله در مورد عملکرد بیولوژیک کمی متفاوت بود بطوری که عملکرد بیولوژیک در تیمار ۸ دسی زیمنس بر متر افت زیادی نسبت به تیمار ۴ دسی زیمنس بر متر نشان داد ولی تفاوت بین تیمارهای ۸ و ۱۲ دسی زیمنس بر متر کمتر بود. روند تغییرات وزن هزار دانه و تعداد سنبله بارور در متر مربع در تیمارهای مختلف شوری تقریباً مشابه روند تغییرات عملکرد دانه بود.

با توجه به نتایج حاصله، رقم روشن بهترین عملکرد را در شرایط آزمایش از خود نشان داد. رقم کویر نیز به عنوان یک رقم متحمل به شوری عملکرد مناسب ولی پائین تر از رقم روشن داشت. نتایج همچنین نشان داد که رقم امید بخش M-75-10-Nیز می‌تواند بعنوان یک رقم متحمل به شوری مورد بررسی قرار گیرد زیرا در شرایط آزمایش عملکردی تقریباً در حد رقم متحمل به شوری کویر از خود نشان داد. این رقم از نظر عملکرد بیولوژیک بعداز رقم روشن قرار گرفت. در این آزمایش اثر متقابلی بین سطوح مختلف شوری و ارقام مورد بررسی به جز در مورد تعداد سنبله بارور در متر مربع مشاهد نگردید. به هر حال جهت نتیجه گیری دقیق تر لازم است نتایج سالهای بعد نیز بررسی گردد.

منابع مورد استفاده

۱. جعفری شبستری، ج.م. کورک و ک. کوالست. ۱۳۷۳. بررسی مقاومت به شوری ارقام بومی گندم هگزابلوئید و تترابلوئید در شرایط عادی و تنش شوری. مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، صفحه ۷۲-۸۱.
۲. سرمد نیایغ. ۱۳۷۳. اهمیت تنشهای محیطی در زراعت. مقالات کلیدی اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، صفحه ۱۵۷-۱۷۲.
۳. فرشاد فرع. ۱۳۷۶. روش شناسی اصلاح نباتات. انتشارات دانشگاه رازی، کرمانشاه.
4. Francois, L.E., E.V.Maas, T.J.Donovan and V.L.Youngs. 1986. Effect of salinity on grain yield and quality, vegetative growth, and germination of semi-dwarf and durwn wheat. Agron.J.78:1053-1058
5. Kelman, W.M. and C.O.Qualset. 1991.Breeding for salinity-stressed environments: Recombinout inbred wheat lines under saline irrigation , Crop Sci.31: 1436-1442.
6. Levitt, J. 1980. Responses of plants to environmental stresses vol 2. Water, radiation , salt and other stresses. Academic press.
7. Richards, R.A., C.W.Dennett, C.O.Qualset, E.Epstein, J.D.Norlyn and M.D. Winslow .1987. Variation in yield of grain and biomass in wheat, barley and triticale in a salt affected field. Field crops Res. 15: 277-287.